

28. DIVADELNÍ 11. 4. 2026

NOVINY

DIVADLO PETRA BEZRUČE JESENÍK

NOVINY

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí přátelé divadla, vzácní hosté,

v Jeseníku opět nastává čas, kdy se divadelní sál pomalu plní oním vzácným tvůrčím napětím. **28. ročník Divadelní Žatvy** je tu a s ním i oslava kreativního nadání. Je to svátek všech, kteří věří, že příběhy sdílené „tady a teď“ mají v dnešním světě nezastupitelnou moc nás spojovat. Je inspirující sledovat všechny, kteří se rozhodli svůj volný čas věnovat společné tvorbě — ať už jde o děti, které do každého pohybu vkládají svou odzbrojující upřímnost, nebo dospělé, kteří v divadle nacházejí prostor pro svobodu a hravost. Nejen v divadelním světě je totiž známo, že nejcennější na celém procesu není jen výsledný potlesk, ale samotná cesta k němu — ona ochota být spolu a sdílet tvůrčí hledání.

Letošní „úroda“ je bohatá a pestrá a mé poděkování patří každému souboru, který do ní přispěl svou troškou. Mozaiku programu s neuvěřitelnou energií poskládaly formace **CapArt, HraZeMě a HraJes ze SZUŠ LiveArt!**, které do divadla vnášejí rytmus a moderní švih. Stejně tak patří dík souborům **Prostě jiní z LDO ZUŠ Jeseník, DS Mozaika Emilie Kvapilové**, hravému uskupení **Já přijdu! ze ZUŠ Javorník** a hostům ze Zábřehu, souboru **Dramafárna ze ZŠ a DDM Krasohled**, za jejich neotřelý pohled na svět. Vedle divadelních souborů se Vám v průběhu dne představí i recitátorky **Johanka Chromíková, Anastázie Augustinová, Tereza Marie Bašová, Cecilie Soukupová, Anastázie Hanulíková** či **Petra Kapustová**, které do každého slova vkládají kus sebe samých. A jako pomyslný vrchol se můžete těšit na nespoutaný improvizací zápas souborů **ODEMKNUTO** a **DS NEZAKOPNEŠ ze SVČ DUHA**.

Máme také obrovskou radost, že se letos můžeme opřít o zkušenosti odborníků, kteří jsou z našeho kraje. Je pro nás ctí, že roli lektorů přijali **Zdislav Pechová** a **David Zbořil**. Oba jsou zkušenými herci a jejich přítomnost i rady jsou inspirací a důkazem, že cesta z našich prken může vést až k profesionálnímu umění.

Chceme, aby pro Vás byla Žatva místem, kde se čas na chvíli zastaví i mimo hlediště. Ve chvílích odpočinku Vás proto srdečně zveme do výstavní síně, která se promění v tvořivou **výtvarnou dílnu**, zatímco pro ty nejmenší návštěvníky a jejich rodiče je připraven útulný **dětský koutek**. K příjemnému setkání a sdílení čerstvých dojmů pak láká naše **divadelní kavárna**, kde se můžete v klidném prostředí občerstvit.

Děkuji Vám všem, že s námi sdílíte tento vzácný čas. Divadlo nám dává možnost prožít tisíc životů a prozkoumat neznámé světy, aniž bychom opustili své místo v hledišti. Přeji Vám, ať je pro Vás letošní Žatva inspirativní, opravdová a v tom nejlepším slova smyslu nezapomenutelná.

Petra Fusová
ředitelka MKZ Jeseník

ROZHOVOR S KLÁROU KETNEROVOU

Javornickou rodačku Kláru Ketnerovou provází divadlo od útlého dětství. Její cesta vede z javornické ZUŠ až na Katedru divadelních a filmových studií Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a na obor Dramatická výchova na JAMU v Brně. Svá studia dnes plně zúročuje při práci na jesenické i javornické ZUŠ, kde vede děti k lásce k divadlu a často je nasměruje i k profesionální dráze. Stojí také za improvizací skupinou ODEMKNUTO a divadelním souborem DIVA.BANDA.

Na Žatvě se podílíte hned na několika bodech programu — „Chceš víc?“, uměleckých přednesech a improvizací show NEZAKOPNEŠ vs. ODEMKNUTO. Přístupujete ke každému souboru, přednášecí a inscenaci individuálně podle jejich složení a tématu, nebo se opíráte o nějaký osvědčený pedagogický postup?

Ano, letos je to opravdu pestré. Ke každému souboru i jednotlivému přednesu přistupuji do značné míry individuálně, vždy záleží na složení skupiny, tématu i formě, kterou daný výstup vyžaduje. Každý z nich totiž pracuje s trochu jiným divadelním jazykem a jiným způsobem tvorby.

Ta různorodost mě velmi baví a naplňuje, i když to často znamená začínat téměř od nuly. Zároveň je pravda, že za ty roky už mám určitý osvědčený pedagogický přístup i nástroje, ke kterým se vracím a které mi pomáhají tvůrčí proces zefektivnit. U uměleckých přednesů se snažím hledat individuální cestu pro každého interpreta a podpořit jeho osobní výraz. A u improvizací show to je naprostá srdcovka. Tam to jde snad samo, už jen tím, že se to nedá vyloženě nazkoušet dopředu a každý improvizací trénink je zábavný a plný energie.

V březnu jste se svým souborem Prostě jiní a s inscenací „Chceš víc?“, kterou diváci mohou na Žatvě vidět v 10:45, zaznamenala velký úspěch. Inscenace získala Zlaté pásmo v krajském kole Soutěže základních uměleckých škol v literárně-dramatickém oboru s přímým postupem na národní přehlídku do Prahy. Co považujete z pedagogického hlediska za klíčové pro to, aby děti dosahovaly takových výsledků a zároveň si uchovaly radost z tvorby? Upřímně nemám příliš ráda soutěžní prostředí a tlak, který je s přehlídkami spojen. U umění je navíc hodnocení vždy

do určité míry subjektivní — každý pedagog pracuje jinak a i dobře odvedená práce nemusí porotu oslovit. Nechtěli jsme se proto příliš podřizovat soutěžním kritériím ani se soustředit na ocenění. Důležitější pro nás bylo, aby nás bavilo, o čem hrajeme, jak hrajeme a pro koho hrajeme. Zkrátka aby si představení užili herci i diváci. Se žáky ze souboru Prostě jiní jsme se na tomto přístupu shodli, najednou opadl tlak a přišla lehkost i nápad, jak inscenaci vytvořit. Už jen dobrý pocit z odehraného představení, pozitivní reakce diváků a krásná zpětná vazba poroty pro nás byly výhrou. A ten postup? Opravdu jsme zažili euforický pocit nečekaného překvapení a velmi si možnosti účastnit se národního kola vážíme.

Nejcennější pro mě ale je, že děti zažily, že upínání se na výsledek není tou správnou cestou. Ocenění neurčuje naši hodnotu, mnohem důležitější je proces tvorby a radost, která z něj vzniká. I bez výrazného ocenění můžeme růst a docházíme k přirozenému progresu.

Když se podíváme z opačné strany — do hlediště — máte pocit, že je dnes těžší diváky v divadle zaujmout? A liší se podle Vás náročnost publika u dětských a dospělých představení?

Řekla bych, že hodně záleží na věkové kategorii publika. U těch mladších pozorují, že se jejich pozornost zkracuje a nevydrží už delší představení, byť jsou dobře zpracovaná a mají bohatý děj. Více je zaujme něco kratšího a dynamičtějšího. Nejsem ale příznivcem pitvoření se na jevišti nebo přečanchaných kostýmů jen za cenu získání publika, z kvality by se podle mě nemělo ustupovat. U staršího publika hraje velkou roli i celková nálada ve společnosti, která se promítá do diváckého vnímání. Možná i proto sama často inklinuji ke komediálním žánrům, během nichž mohou diváci na chvíli přijít na jiné

myšlenky. Důležitý je pro mě však dobře vystavěný humor, k tomu lacinému bychom se neměli uchýlovat. Celkově svým žákům vždy říkám: nepodceňujte diváka. Divadlo je druh umění, který by měl předávat nejen estetický zážitek, ale také vést k zamyšlení, být zdrojem inspirace a zábavy a podporovat osobní rozvoj.

Co je pro Vás zásadní při výběru hry? Je důležité, aby všichni žáci plně porozuměli jejímu obsahu a tématu, nebo pracujete i s texty, do kterých postupně pronikáte během zkoušení?

Rozhodně je pro mě důležité, aby žáci vždy rozuměli tomu, o čem hrají, koho hrají a komu to hrají. U autorských inscenací vycházíme především z tématu, které v žácích nejvíce rezonuje. Pokud pracujeme s hotovým dramatickým textem, jako jednu z prvních věcí řešíme jeho obsah a téma, případně text upravujeme tak, aby celé skupině dobře seděl. Současně se zaměřujeme na to, čím naše inscenace osloví diváka.

Není to však jen o výběru hry. Pro mě je důležité, aby žáci během studia získali co nejvíce zkušeností: seznámili se s různými divadelními formami, dotkli se teorie a dějin divadla, vyzkoušeli si role nejen herců, ale i tvůrců, a přemýšleli o dramatických situacích a důležitých tématech. Takto mohou růst nejen řemeslně, ale i osobnostně.

Jste také autorkou „Písní Rychlebských hor“. Vnímáte tuto tvorbu jako odklon od divadla, nebo spíše jako jeho přirozené zpestření a další způsob, jak vyprávět příběhy?

Písně Rychlebských hor a celý projekt *V tom našem kraji v krajích* vnímám jako něco, co vzniklo naprosto přirozeně a z čistého vděku k naší domovině. Byla jsem překvapená, že ve mně může být i schopnost složit zpěvnou píseň — tuto ambici jsem nikdy předtím neměla. Je mi však mnohem větší radostí, že mám možnost podílet se na tvorbě silného společenství, které spojuje stejný nezištný záměr. Možná právě proto je celý projekt tak čistý a kouzelný. Nejvíce mě těší, kolik lidí je zapojeno ze stejného nadšení, jak

projekt oslovuje a jak se kolem něj formuje propojená skupina lidí. Z toho všeho pak vznikají další úžasné tvůrčí počiny, například folklorní soubor *Borůvčanky-Rychleby*, smíšený orchestr v ZUŠ Javorník, hudební trio *Karolína & Eva & Regal* nebo dokument *Já jsem z Rychleby... Kdo jsi ty?*.

Ve čtvrtek 30. dubna vystupujete v jesenickém divadle s inscenací „Byliny: Byly jiné“. Můžete divákům přiblížit, na co se mohou těšit a čím je toto představení výjimečné?

Děkujeme za zmínku a tímto srdečně zveme na představení, které vypráví silný příběh několika dívek, jež byly bohužel součástí čarodějnických procesů kvůli své jinakosti. Inscenace se tematicky zaměřuje nejen na odlišnost ve společnosti, ale také na její zhoubnou normativitu, přetvářku a tlak. Představení nazkoušely nejstarší žákyně literárně-dramatického oboru. Jedná se o poměrně dlouhý, ale velmi silný zážitek, který věřím, že diváky osloví svým originálním zpracováním a výraznými hereckými výkony.

Za rozhovor děkuje T. Matelová

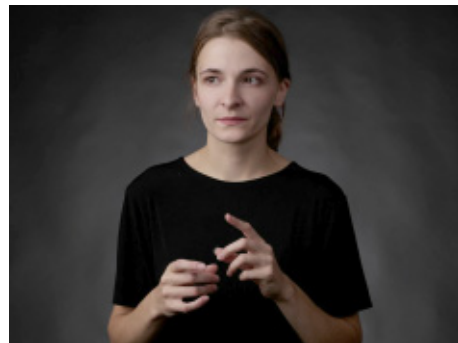
PŘEDSTAVUJEME VÁM NAŠE LEKTORY:

DAVID ZBOŘIL

Režisér, dramaturg a herec

Rodák z Javorníku a jesenický patriot svou divadelní cestu zahájil právě v místních „dramafáčích“ a ochotnických souborech. Jeho nadšení pro vyprávění příběhů jej dovedlo na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a následně na pražskou DAMU, kde na Katedře činoherního divadla momentálně studuje režii a dramaturgii. Má za sebou zkušenosti z divadel *Tramtarie* či *Studio G* a čerstvě také stáží v Činoherním klubu pod vedením režiséra Ondřeje Sokola. Žatvu zná důvěrně ze všech stran — zažil ji jako divák, účinkující i moderátor. Ve své tvorbě i diváckém vkusu se rád vrací ke klasice, která zkoumá hluboká lidská témata; k jeho nejoblíbenějším textům patří *Dvanáct rozhněvaných mužů* od Reginalda Rose nebo *Všichni moji synové* od Arthura Millera. Jako herec si nejvíce cení role barona Tuzenbacha z *Čechovových Tří sester*.

ZDISLAVA PECHOVÁ

Herečka a odborná asistentka JAMU

Absolventka jesenického gymnázia ušla cestu od dramatického kroužku ve Zlatých Horách až na brněnskou JAMU. Již pátým rokem působí jako výrazná tvář souboru prestižního divadla Husa na provázku a zároveň předává své zkušenosti studentům jako odborná asistentka v Ateliéru činoherního herectví na Divadelní fakultě JAMU. Na Žatvu vzpomíná jako na své rané autorské začátky plné tvůrčího napětí a stresu, které k divadlu neodmyslitelně patří. V současné době ji nejvíce inspiruje poetika režiséra Jana Mikuláška, konkrétně jeho inscenace *Don Quijot*. Pokud má jmenovat hru ze svého aktuálního repertoáru, nejbližší je jí titul *Držím ti místo* nebo kompletně improvizované představení *Změna programu vyhrazena*, na němž oceňuje pokaždé jedinečný dialog s divákem. V roce 2022 získala v rámci *Cen divadelní kritiky* prestižní ocenění *Talent roku 2022*.

CO NÁS ČEKÁ NA WORKSHOPU?

Dílna bude pomocí improvizčních cvičení zaměřena na uvolnění spontánní kreativity, rozvinutí partnerského citění a situačního napojení, stejně jako osvojení si používání hereckých výrazových prostředků.

Soubor HraZeMě SZUŠ LiveArt!

Soubor Prostě jini s úspěšnou inscenací *Chceš víc?*

